

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่ง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ในการพัฒนาท้องถิ่น ครั้งนี้ ได้กำหนดรูปแบบของการศึกษาด้วยวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative method) โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นการเข้าสัมภาษณ์โดยตรงจากกลุ่มตัวอย่าง และแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 ฝ่าย รวมทั้งหมด 22 คน ดังนี้

1. ฝ่ายการเมือง จำนวน 2 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรีตำบลสันโป่งและประธานสภาเทศบาลตำบลสันโป่ง
2. ฝ่ายข้าราชการประจำ จำนวน 3 คน ได้แก่ ปลัดหรือรองปลัดเทศบาล, ผู้อำนวยการกองการศึกษา และ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข
3. ฝ่ายผู้นำชุมชน จำนวน 17 คน ประกอบไปด้วย
 - (3.1) กำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ตำบลสันโป่ง จำนวน 11 คน
 - (3.2) พระครูสัญญาบัตร เจ้าคณะตำบลสันโป่ง จำนวน 1 รูป
 - (3.3) ประธานชมรมผู้สูงอายุตำบลสันโป่ง จำนวน 1 คน
 - (3.4) ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลสันโป่ง จำนวน 1 คน
 - (3.5) ประธาน อสม. ตำบลสันโป่ง จำนวน 1 คน
 - (3.6) ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้าน ตำบลสันโป่ง จำนวน 1 คน
 - (3.7) ประธานกลุ่มเยาวชน ตำบลสันโป่ง จำนวน 1 คน

ซึ่งข้อมูลที่น่ามาอธิบายผลการศึกษานั้น ได้มาทั้งการสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เพื่อความชัดเจนและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษานั้น ในแต่ละประเด็น ผู้ศึกษาได้อธิบายเนื้อหาที่ได้รับจากผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างละเอียด โดยนำแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอธิบายผลในรูปแบบของการบรรยายนำเสนอเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลได้ถูกวิเคราะห์เพื่ออธิบายผลการศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผนและโครงสร้างที่ชัดเจนและมีความน่าเชื่อถือโดยการพรรณนา พร้อมทั้งได้มีการยกเหตุผลทางวิชาการประกอบดังรายละเอียดที่ผู้ศึกษาจะได้นำเสนอ ดังนี้

4.1 บริบททั่วไปของเทศบาลตำบลสันโป่ง

4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลสันโป่ง

4.1.2 ผลการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่งที่ผ่านมา

4.2 บทบาทในการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง ที่เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม พร้อมผลการศึกษา ปัญหาอุปสรรคที่มีผลต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง แนวทางในการแก้ไขปัญหา ประกอบไปด้วย 5 ประเด็นหลัก ดังนี้

4.2.1 บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านการเมือง

4.2.2 บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

4.2.3 บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม

4.2.4 การพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่งที่ผ่านมาสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน

4.2.5 ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลสำหรับการพัฒนาในอนาคต

4.1 บริบททั่วไปของเทศบาลตำบลสันโป่ง

4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลสันโป่ง (เทศบาลตำบลสันโป่ง,2558 :8-12)

สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลสันโป่ง

เทศบาลตำบลสันโป่ง ตั้งอยู่เลขที่ 200 หมู่ที่ 3 ตำบลสันโป่ง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลสันโป่ง เป็นเทศบาลตำบลสันโป่ง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอแมริม ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอแมริมประมาณ 4 กิโลเมตร ห่างจากศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 11 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขา มีแม่น้ำปิง ไหลผ่านทางทิศตะวันออกมีเส้นทางคมนาคมสายหลักผ่านกลางพื้นที่ของตำบล คือ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 107 (เชียงใหม่-ฝาง) มีพื้นที่ประมาณ 21.60 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 13,497 ไร่

อาณาเขต และเขตการปกครอง

เทศบาลตำบลสันโป่งมีอาณาเขตทางทิศเหนือ ติดกับ ตำบลจี้เหล็ก อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ทิศใต้ ติดกับ ตำบลริมเหนือ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ทิศตะวันออก ติดกับ แม่น้ำปิง กั้นกลางระหว่างอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ และทิศตะวันตก ติดกับตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ มีเขตการปกครองประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน 11 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านหนองอาบช้าง	หมู่ที่ 2 บ้านป่าคิ้ว	หมู่ที่ 3 บ้านสันโป่ง
หมู่ที่ 4 บ้านวังหมื่น	หมู่ที่ 5 บ้านดง	หมู่ที่ 6 บ้านหม้อ
หมู่ที่ 7 บ้านร่องเกิด	หมู่ที่ 8 บ้านใหม่	หมู่ที่ 9 บ้านดงเหนือ
หมู่ที่ 10 บ้านน้ำหลง	หมู่ที่ 11 บ้านใหม่จอมแดง	

จำนวนประชากรใน ตำบลสันโป่ง

เทศบาลตำบลสันโป่ง มีจำนวนครัวเรือน 4,282 ครัวเรือน จำนวนประชากร 9,984 คน แยกเป็นเพศชาย 4,683 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 เพศหญิง 5,301 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 ประชากรมีความหนาแน่นเฉลี่ย 463 คน/ตารางกิโลเมตร โดยแยกแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนประชากรในเขตตำบลสันโป่ง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1	หนองอาบช้าง	961	965	1,077	2,042
2	บ้านป่าดัว	1,014	1,050	1,248	2,298
3	บ้านสันโป่ง	302	340	400	740
4	บ้านวังหมุ่น	230	274	318	592
5	บ้านดง	237	315	365	680
6	บ้านหม้อ	572	521	606	1,127
7	บ้านร้องเกิด	76	110	104	214
8	บ้านใหม่	156	206	211	417
9	บ้านดงเหนือ	216	315	326	641
10	บ้านน้ำหลง	368	393	406	799
11	บ้านใหม่จอมแดง	150	174	240	434
รวม		4,282	4,683	5,301	9,984

ที่มา: ข้อมูลประชากรตำบลสันโป่ง, แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2558)

สภาพเศรษฐกิจ

อาชีพ ประชาชนในตำบลสันโป่งส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพ เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีการประกอบอาชีพอื่น เช่น ถ้าขาย รับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ เช่น รับจ้าง ประชาชนในตำบลสันโป่งมีรายได้เฉลี่ยต่อคน ต่อปี รวมเฉลี่ยรายได้ 77,841 บาท ต่อคน/ต่อปี แยกตามหมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

หมู่ที่ 1 บ้านหนองอาบช้าง	มีรายได้เฉลี่ย 84,938 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 2 บ้านป่าดัว	มีรายได้เฉลี่ย 67,500 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 3 บ้านสันโป่ง	มีรายได้เฉลี่ย 92,336 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 4 บ้านวังหมุ่น	มีรายได้เฉลี่ย 86,584 บาทต่อคน/ต่อปี

หมู่ที่ 5 บ้านดง	มีรายได้เฉลี่ย 52,491 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 6 บ้านหม้อ	มีรายได้เฉลี่ย 92,887 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 7 บ้านร้องเกิด	มีรายได้เฉลี่ย 61,246 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 8 บ้านใหม่	มีรายได้เฉลี่ย 71,165 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 9 บ้านดงเหนือ	มีรายได้เฉลี่ย 79,474 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 10 บ้านน้ำหลง	มีรายได้เฉลี่ย 73,233 บาทต่อคน/ต่อปี
หมู่ที่ 11 บ้านใหม่จอมแดง	มีรายได้เฉลี่ย 91,259 บาทต่อคน/ต่อปี

สถานประกอบการเอกชนในเขตองค์การบริหารตำบลสันโป่ง ประกอบไปด้วยปั้มน้ำมัน โรงสี โรงบ่มไบยา ตลาดสดเอกชน โรงทำปราสาท โรงบรรจุก๊าซหุงต้ม หมู่บ้านจัดสรร รีสอร์ท ร้านอาหาร ร้านกาแฟ

สภาพทั่วไปทางสังคมและวัฒนธรรม

เทศบาลตำบลสันโป่ง มีสถานศึกษา ประกอบไปด้วย

1. โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	1	แห่ง
2) โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวน	1	แห่ง
3) ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	11	แห่ง
4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	1	แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

1. วัด/สำนักสงฆ์	จำนวน	9	แห่ง
2) โบสถ์	จำนวน	1	แห่ง

การสาธารณสุข

1. สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน	จำนวน	1	แห่ง
2) สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน	2	แห่ง
3) อสม. ในตำบลสันโป่ง 11 หมู่บ้าน	จำนวน	132	คน

การบริการพื้นฐาน

1) การคมนาคม การติดต่อระหว่างอำเภอและตำบลใกล้เคียง ใช้ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 107 (เชียงใหม่ - ฟาง) และถนน รพช. และถนนเชื่อมระหว่าง หมู่บ้าน – ตำบล ส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ ซึ่งสร้างจากงบประมาณของเทศบาลฯ และถนน รพช. กรมโยธาธิการและผังเมือง

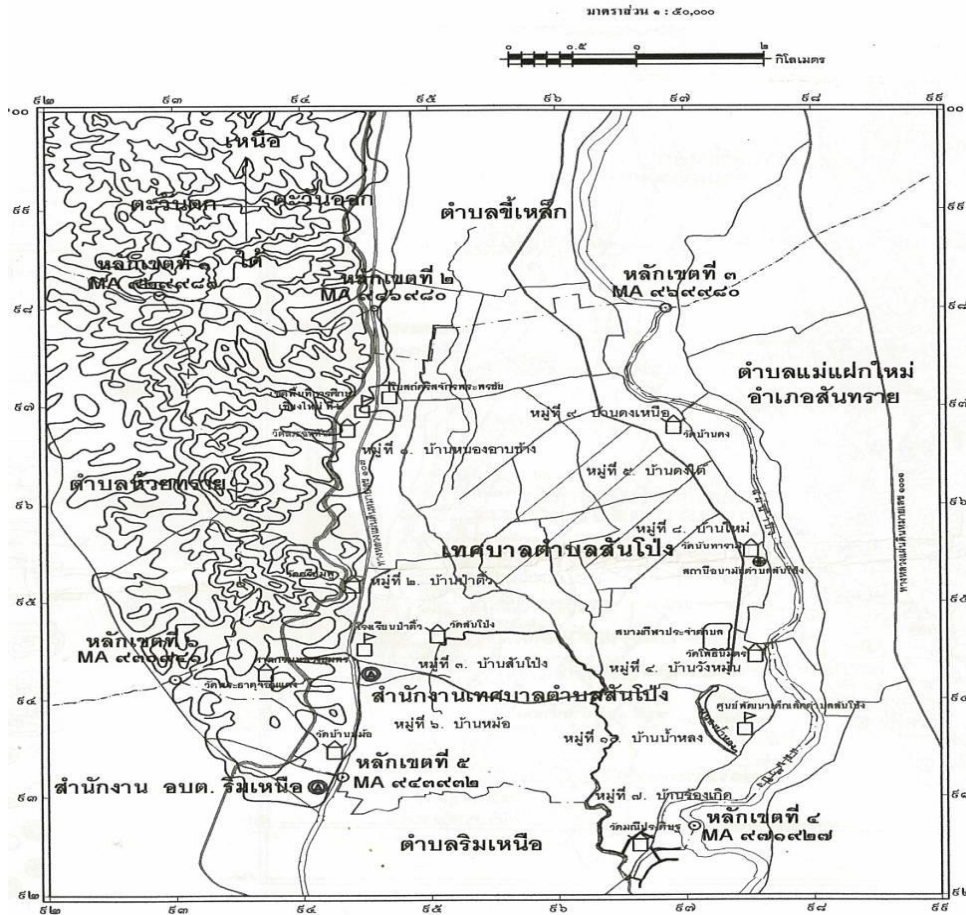
2) การโทรคมนาคม มีหอกระจายข่าว/เสียงตามสายทุกหมู่บ้าน จำนวน 11 แห่ง

3) การไฟฟ้าในตำบลสันโป่งทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง

4) แหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ลำน้ำ, ลำห้วย บึง, หนองและอื่น ๆ

5) แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ได้แก่ บ่อน้ำตื้น (รวมทั้งในพื้นที่การเกษตร), บ่อโยก, ระบบ

ประปาหมู่บ้าน และการประปาส่วนภูมิภาค

แผนภาพที่ 4.1 แสดงแผนที่เทศบาลตำบลสันโป่ง

4.1.2 ผลการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่งที่ผ่านมา (เทศบาลตำบลสันโป่ง, 2558 :7-15)

สรุปสถานการณ์การพัฒนา

เทศบาลตำบลสันโป่งได้วางแนวคิดในการพัฒนาองค์กรตามตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลสันโป่ง พ.ศ. 2558-2562 ภายใต้กรอบนโยบาย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) แนวทางการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ของ กสช. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2558– 2561) แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และนโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลสันโป่ง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาเป็นการประเมิน โดยการวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการ

พัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลสันโป่ง รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในเทศบาลตำบลสันโป่ง ซึ่งเป็นการประเมินสถานการณ์ของเทศบาลตำบลสันโป่งในปัจจุบันให้ทราบว่าสถานการณ์การพัฒนาอยู่ ณ จุดไหน สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาเทศบาลต่อไป

เทศบาลตำบลสันโป่ง (2558) ได้มีการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนา เทศบาลตำบลสันโป่ง ในการพัฒนาแต่ละปี ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนา

จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
<p style="text-align: center;">จุดแข็ง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานที่ตั้งของตำบลสันโป่งเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคม ติดอยู่กับถนนสายเชียงใหม่-ฝาง ตั้งอยู่ไม่ห่างจากตัวอำเภอและตัวจังหวัดทำให้ง่ายต่อการติดต่อประสานงานและการดำเนินงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว 2. สภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนมีลักษณะกึ่งเมืองกึ่งชนบท สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมได้ 3. ประชาชนภายในท้องถิ่นมีการดำเนินการรวมกลุ่มต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตำบลสันโป่ง เป็นต้น 4. ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ และยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ 5. ผู้บริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน สามารถถึงปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง 	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างล่าช้า เพราะมีงบประมาณจำกัดในการนำไปพัฒนา 2. ชุมชน ยังให้ ความ ร่วม มือ ใน กระบวนการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมน้อย 3. ชุมชนขาดความเข้มแข็งในการดำเนินการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่น ขาดการกำหนดแนวทางและแผนการในการพัฒนาในลักษณะที่สมดุลและยั่งยืน 4. การบริหารจัดการท้องถิ่นในบางส่วน ยังไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในดำเนินการ การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการบริหารงานตามภารกิจ หน้าที่ อย่างแท้จริง 5. ขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถในบางสาขาของงาน

ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนา (ต่อ)

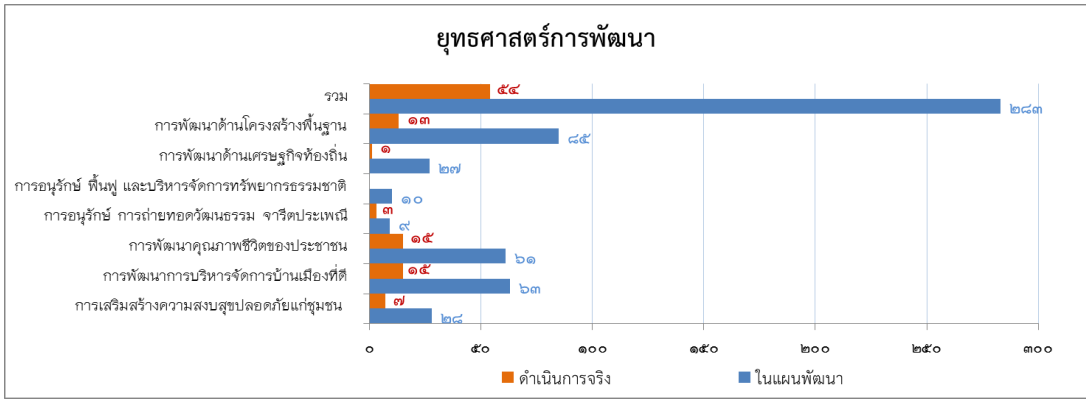
จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
<p>โอกาส</p> <p>1. พ.ร.บ.การกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.2542 ได้ทำให้เทศบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นในการนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งด้านอื่น ๆ</p> <p>2. รัฐบาลเน้นการให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน</p> <p>3. มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใสและเป็นธรรม</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>1. สภาพภูมิประเทศ ความเปลี่ยนแปลงสภาพโลกร้อน การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ถนนชำรุดเสื่อมโทรมเร็วกว่าปกติ</p> <p>2. สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศชะลอตัวส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>3. สื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เข้ามีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนและประชาชน ทำให้กระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยมรุนแรงมากขึ้น ทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิมของประชาชน</p> <p>4. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีข้อจำกัดค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัวเกิดความล่าช้าในการทำงาน</p>

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

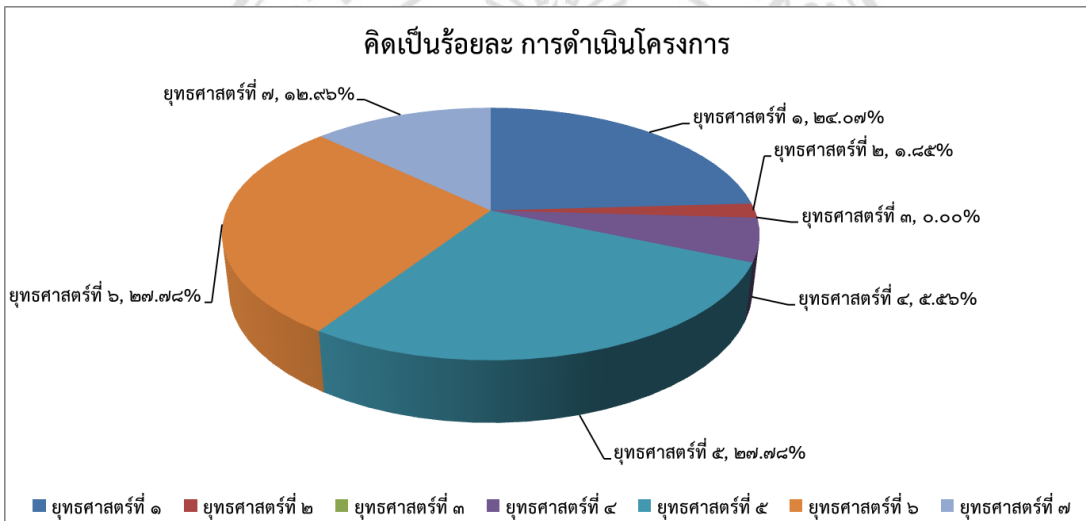
จากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลสันโป่ง ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาทั้งหมด จำนวน 283 โครงการ งบประมาณ 152,759,980.00 บาท โครงการที่ดำเนินการจริง 54 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 19.08 ของโครงการตามแผนพัฒนา ใช้งบประมาณทั้งหมด 24,155,286.63 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.82 ของงบประมาณตามแผนพัฒนา

ตารางที่ 4.3 แสดงรายละเอียดผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

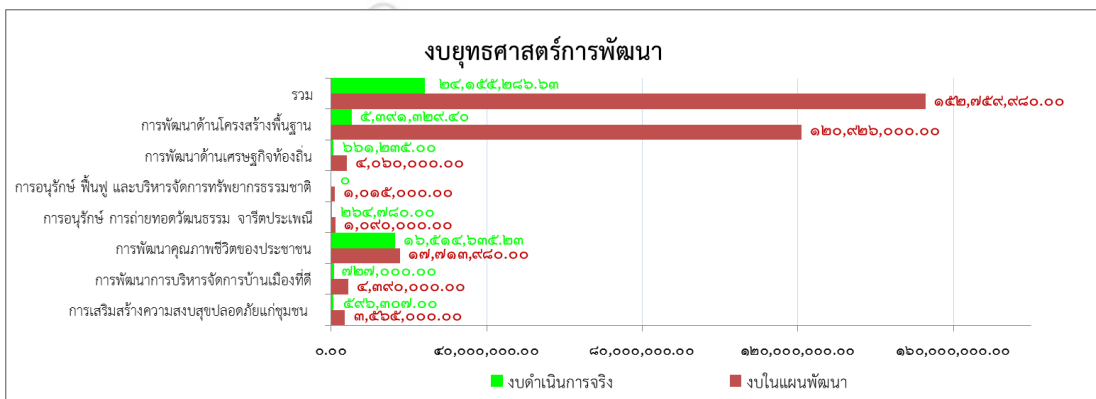
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	โครงการ ใน แผนพัฒนา	โครงการที่ ดำเนินการ จริง	คิดเป็น ร้อยละ	งบประมาณ ในแผนพัฒนา	งบที่ประมาณ ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ
1. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	85	13	24.07	120,926,000.00	5,391,329.40	22.32
2. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจท้องถิ่นในด้าน การค้า การลงทุนอุตสาหกรรม เกษตรกรรม เกษตรกรรม	27	1	1.85	4,060,000.00	661,235.00	2.74
3. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และ บริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	10	-	-	1,015,000.00	0.00	0.00
4. การอนุรักษ์ การ ถ่ายทอดวัฒนธรรม จารีต ประเพณี ส่งเสริมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น	9	3	5.56	1,090,000.00	264,780.00	1.10
5. การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ในด้าน ศึกษา สุขภาวะชีวิตความเป็น อยู่ และการสร้าง จิตสำนึกในการดำเนิน ชีวิต	61	15	27.78	17,713,980.00	16,514,635.23	68.37
6. การพัฒนาการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	63	15	27.78	4,390,000.00	727,000.00	3.01
7. การเสริมสร้างความ สงบสุขปลอดภัยแก่ชุมชน และเปิดโอกาส ให้ชุมชนมี ส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่นบนพื้นฐานของ ประชาธิปไตย	28	7	12.96	3,565,000.00	596,307.00	2.47
รวม	283	54	100	152,759,980.00	24,155,286.63	100

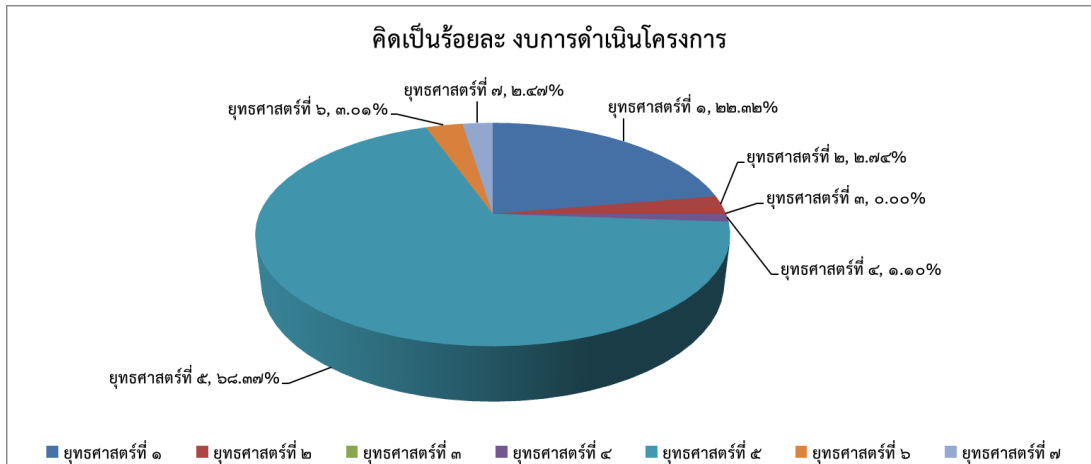
แผนภาพที่ 4.2 แสดงการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง

แผนภูมิที่ 4.3 แสดงร้อยละของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง

แผนภูมิที่ 4.4 แสดงงบประมาณในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงร้อยละของงบประมาณในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง

ข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลของ อปท

จากผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2557) เมื่อพิจารณาจากจำนวน โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาและจำนวนโครงการที่ได้รับการดำเนินการจริงในเชิงปริมาณเพียงร้อยละ 19.08 ของโครงการทั้งหมดที่ได้วางไว้ในปีงบประมาณ 2557 นับว่าเป็นการดำเนินการที่ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากจำนวนโครงการในแผนพัฒนามีจำนวนมาก แต่มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่มีไม่เพียงพอที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาประจำปีในเชิงคุณภาพ

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ที่ผ่านมานั้นได้กำหนดไว้หลายด้านและแต่ละด้านคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลเป็นหลัก โดยการจัดทำแผนงาน /โครงการ ซึ่งเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแสดงความคิดเห็นในระดับชุมชน หมู่บ้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญก่อน-หลัง เอาไว้จากการที่เทศบาลได้ดำเนินการไปแล้ว ในปีที่ผ่านมาปรากฏว่าการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ได้ปรากฏผลความก้าวหน้าในระดับหนึ่ง และยังมีอีกหลายประการที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- การคมนาคมขนส่ง ถนนเส้นทางหลักที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้านได้รับการปรับปรุงดูแลรักษาเพื่อรองรับการใช้งานที่มีรถยนต์พาหนะเพิ่มมากขึ้น และมีการเพิ่มโครงข่ายถนนเส้นเชื่อมต่อภายในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องได้ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์

ได้ทุกเส้นทาง โดยใช้งบประมาณของเทศบาลและการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

- การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และใช้ในการเกษตร เทศบาลได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง โดยการเจาะบ่อศาลาใหม่ที่บ้านป่าตัว และแก้ไขระบบน้ำประปา หมู่ 7 หมู่ 5 และหมู่ 9 ให้สามารถใช้งานได้

- ระบบไฟฟ้าสาธารณะภายในหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึง ต้องเข้าไปสำรวจและดำเนินการอีกหลายจุด

- ระบบประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ขยายเขตได้อย่างทั่วถึง

ด้านสังคม

- การพัฒนาสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ยังต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนกันอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อสร้างความสามัคคีภายในชุมชน

- มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านนันทนาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในสังคม สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

- มีการส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด รวมถึง มีการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นในการดำเนินกิจกรรม โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

- มีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นพลังที่สำคัญของท้องถิ่นและของประเทศ โดยสนับสนุนทั้งด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะ เช่น กีฬา กายบริหารคุณธรรมจริยธรรมเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับวัย

ด้านสาธารณสุข

- มีการรณรงค์ส่งเสริม ความรู้ ด้านสาธารณสุข และการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง โดยการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพ

- มีการดำเนินการโครงการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก โดยการพ่นหมอกควันกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง โดยความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อสม. สถานีอนามัย

- มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตาม โครงการรณรงค์คัดแยกขยะ และโครงการธนาคารขยะ

ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

- มีการส่งเสริมด้านการศึกษา โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลสันโป่ง

- จัดหา ครู บุคลากรทางการศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถเพื่อเพิ่มพูนทักษะการเรียนการสอนให้กับนักเรียน

- สนับสนุนอาหารกลางวันและอาหารเสริมนมให้กับเด็กนักเรียนในสังกัดได้อย่างทั่วถึง

- ส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา งานรัฐพิธีและประเพณีวันสำคัญทางศาสนาโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

ด้านเศรษฐกิจ

- มีการสนับสนุนกลุ่มองค์กรอาชีพ เพื่อพัฒนารายได้กลุ่ม และส่งเสริมสนับสนุนผลิตภัณฑ์ในชุมชนสินค้า OTOP ให้ได้รับมาตรฐาน สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้

- มีการส่งเสริมและให้ความรู้แก่เกษตรกรในพื้นที่ในการเพิ่มผลผลิตและวิธดูแลผลผลิตให้มีคุณภาพส่งเสริมให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ในชุมชน การป้องกันภัยจากโรคระบาด ต่าง ๆ เพื่อให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีการดำเนินการรณรงค์ให้ประชาชนรักษาความสะอาดในหมู่บ้าน ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ภายในชุมชนให้มีความสวยงาม ร่มรื่น ลดปัญหาภาวะโลกร้อนได้

- มีการส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะ ลดโลกร้อน และนำมาขาย ณ ธนาคารขยะจัดอบรมการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี และการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ เพื่อลดปริมาณขยะและน้ำเสียจากครัวเรือน

ด้านการเมือง และการบริหารจัดการองค์กร

- มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงาน ลูกจ้าง คณะผู้บริหาร และสภามีความรู้ในด้านกฎหมาย

- จัดให้มีการทำเวทีประชาคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชน จนถึงรับทราบข้อมูลข่าวสารที่สำคัญให้มากขึ้น

- มีการจัดกิจกรรม 5 ส เพื่อบริหารจัดการในพื้นที่ของเทศบาล เพื่อให้เกิดความพึงพอใจที่ดีแก่ประชาชนที่มาใช้บริการ

4.2 บทบาทในการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง ตามขอบเขตของการศึกษา ผู้ศึกษาได้เข้าไปศึกษา โดยการสัมภาษณ์ การสังเกตและการศึกษาเอกสาร ซึ่งจากการศึกษาผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ และสรุปผลการศึกษาลงตามลำดับ ดังนี้

4.2.1 บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านการเมือง

บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านการเมือง ที่เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการเมือง ตลอดจนปัญหาอุปสรรคที่มีผลต่อการพัฒนาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา นั้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายการเมือง เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในฐานะผู้บริหารเทศบาล ตำบลสันโป่ง นอกจากนี้แล้วยังเป็นผู้ที่กำหนดนโยบายการพัฒนา การจัดสรรงบประมาณในการ พัฒนาในแต่ละด้าน ของเทศบาลตำบลสันโป่ง ภายใต้พระราชบัญญัติเทศบาล 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และระเบียบ ข้อสั่งการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของ เทศบาลตำบลสันโป่งการพัฒนาด้านการเมือง และการพัฒนาครอบคลุมทุกๆ ด้าน ดังที่ นายกเทศมนตรีได้ให้ข้อมูลที่ว่า

“ในการการพัฒนาแต่ละด้าน เช่น การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนการรักษาไว้ซึ่ง ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งการพัฒนาทั้งหมดนี้จะต้องสร้างกระบวนการ ให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมมากที่สุดในทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการเสนอปัญหาความต้องการ การกำหนดแนวทางการ พัฒนา หรือแม้แต่การรับผลกระทบหรือผลประโยชน์ร่วมกัน และสามารถตรวจสอบการทำงานของ เทศบาลตำบลสันโป่งได้”

(ฝ่ายการเมือง, 5 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาด้านการเมืองนั้นมีส่วนประกอบหลายๆ ด้านทั้ง การกิจที่ได้รับถ่ายโอนมาจากส่วนกลาง และงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละแห่ง ทั้งนี้มีปัญหาที่สำคัญยิ่งในกระบวนการพัฒนาทางการเมือง คือ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนของการพัฒนาทางการเมืองยังมีน้อย นอกเสียจากการออกเสียง เลือกตั้งเท่านั้น ตามที่ผู้ให้ข้อมูลอธิบายว่า

“ปัญหาและอุปสรรค ที่สำคัญในการพัฒนาทางการเมือง หรือการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นกับประชาชนในตำบลสันโป่งนั้น เป็นเรื่องที่ยากพอสมควร แต่ที่ผ่านมามีประชาชนใน ตำบลสันโป่งถือว่าเข้ามามีบทบาทและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจจะต้องใช้ ระยะเวลาและการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนให้มากที่สุด ทั้งนี้ปัญหาอาจเกิดจากความไม่รู้

ไม่เข้าใจอย่างแท้จริงต่อระบบการเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่น ซึ่งประชาชนคิดว่ามีหน้าที่หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองเพียงการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ส่งผลให้ประชาชนคิดว่า การเลือกตั้ง คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสมบูรณ์แล้ว โดยที่ประชาชนในตำบลไม่ได้เข้าใจถึงกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่อยู่ในทุกขั้นตอนของการพัฒนา และประชาชนยังมีความคิดว่าการบริหารจัดการดังกล่าว ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับตนเองโดยตรง แต่สิ่งที่สำคัญสูงสุดคือ การประกอบอาชีพเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ ประชาชนจึงมักให้เหตุผลว่า ไม่มีเวลา หรือเสียเวลาทำมาหากิน”

(ฝ่ายการเมือง, 5 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น มีทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ บทบาทหน้าที่ในการพัฒนาเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายบริหารที่จะต้องวางนโยบายการพัฒนาด้านต่างๆ และน่านโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับฝ่ายนิติบัญญัติเป็นฝ่ายที่เข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้นำฝ่ายการเมืองทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารเทศบาลตำบลสันโป่งว่าเป็นไปตามระเบียบหรือไม่ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือได้รับประโยชน์จากการบริหารของเทศบาลอย่างไร ผู้ให้ข้อมูล ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลสันโป่งการพัฒนาด้านการเมือง ว่า

“การพัฒนาด้านการเมืองเป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยที่รัฐส่วนกลางกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเองในรูปแบบของการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือที่เราเรียกกันว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร พัทธยา ในการพัฒนานั้นไม่ว่าด้านใด โดยเฉพาะด้านการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหัวใจหลักของการพัฒนา ดังนั้นเทศบาลจะมีแผนการ แนวทางหรือวิธีปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนให้เกิดความรัก ความหวงแหนท้องถิ่นของตน ซึ่งกระบวนการพัฒนานั้นจะต้องเป็นไปอย่างยุติธรรมและเกิดความโปร่งใส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ทั้งการกำหนดนโยบาย การเสนอปัญหาความต้องการ การร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ ในฐานะที่สมาชิกสภาเทศบาลตำบล เป็นตัวแทนของประชาชนที่เป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชนอีกอย่างหนึ่ง”

(ฝ่ายการเมือง, 5 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

ในกลุ่มของข้าราชการประจำ ซึ่งข้อมูลทั่วไปเป็นผู้นับถือศาสนาพุทธ มีประสบการณ์การทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มากกว่า 10 ปี และเป็นผู้ที่มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับดีมาก ซึ่งบุคคลดังกล่าวที่เป็นฝ่ายข้าราชการนั้น เป็นผู้ที่น่านโยบายของผู้บริหาร นโยบายของรัฐบาล และนำเอาปัญหาความต้องการของ

ประชาชนสู่กระบวนการปฏิบัติและสร้างให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างบางคนได้ให้ความเห็นว่าประชาชนยังเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการเมืองในระดับน้อย ซึ่งเกิดการรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาทางการเมือง และเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานั้นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งประชาชนจะต้องออกไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัว ดังคำกล่าวของของฝ่ายข้าราชการประจำที่ว่า

“ในการพัฒนาทางการเมือง **พบปัญหาและอุปสรรค** คือ ประชาชนในตำบลส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ และความสนใจทางการเมือง ซึ่งคนในตำบลส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม และยังคงมองว่าการพัฒนานั้นเป็นหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้นำชุมชน ในการพัฒนา แต่ในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ นั้น ส่วนใหญ่จะใช้หลักการมีส่วนร่วม หรือชักจูงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลา แต่ในปัจจุบันถือว่าประชาชนได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมมากขึ้นหลังการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารท้องถิ่น”

(ฝ่ายข้าราชการฝ่ายประจำ, 30 สิงหาคม 2558 : สัมภาษณ์)

ในกลุ่มข้าราชการประจำ ได้กล่าวถึงปัญหาอุปสรรค ในขั้นตอนการปฏิบัติงานในการพัฒนาทางการเมือง ว่า ท้องถิ่นจะต้องแสดงบทบาทโดยการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและยังได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยจะต้องให้ประชาชนเห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่าง ก่อนการพัฒนาหรือการดำเนินโครงการและหลังการพัฒนาหรือหลังการดำเนินโครงการ เพราะการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนจะทำให้ประชาชนได้สัมผัสและรู้ถึงปัญหาของการพัฒนาในด้านต่างๆ และประชาชนจะมีความรู้สึกว่าจะหากปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินโครงการนั้นได้รับการแก้ไขด้วยตัวของประชาชนเอง ประชาชนก็จะมีความภูมิใจ และรู้สึกเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินโครงการนั่นเอง ดังคำกล่าวของของฝ่ายข้าราชการประจำที่ว่า

“ปัญหาหลักที่เทศบาลตำบลสันโป่งประสบด้านการเมือง คือประชาชนยังให้ความร่วมมือน้อย และขาดองค์ความรู้และความเข้าใจในหลักการพัฒนาหรือการมีส่วนร่วม ทั้งนี้แนวทางการ**แก้ไขปัญหา** ควรที่จะจัดสรรงบประมาณ หรือการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในขณะที่เดียวกันเทศบาลก็สอดแทรกแนวคิด หลักการพัฒนาองค์ความรู้ต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่านี้”

(ฝ่ายข้าราชการฝ่ายประจำ, 30 สิงหาคม 2558 : สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งผู้นำชุมชน ดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงในการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง อธิบายถึงบทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาทางการเมือง เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องมีการสนับสนุน กระตุ้นหรือจัดทำ

กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้นและต่อเนื่อง จัดเวทีสาธารณะแสดงทัศนคติในการพัฒนา ซึ่งที่ผ่านมามีแม่เทศบาลตำบลสันโป่งจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ถึงแม้ว่าการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้นจะเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยตรงก็ตาม แต่การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า

“บทบาทสำคัญของเทศบาลตำบลสันโป่งคือการสร้างจิตสำนึกและกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น ที่สำคัญการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องชัดเจน อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง”

(ฝ่ายผู้นำชุมชน. 6 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

สำหรับบทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านการเมือง พบปัญหาและอุปสรรค ผู้ให้ข้อมูลอธิบายว่า เนื่องจากเทศบาลตำบลสันโป่งขาดการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้แก่ประชาชน และขาดแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งการเข้ามาเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองให้กับประชาชนหมู่บ้าน ซึ่งมองว่าการเมืองในระดับท้องถิ่นถึงแม้จะมีมานานแต่ประชาชนยังเข้าถึงหรือมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองน้อยมาก ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขคือ เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องเข้ามาสร้างทัศนคติความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองอย่างต่อเนื่องและขยายให้ทั่วทุกหมู่บ้าน และเห็นว่าการพัฒนาด้านการเมืองนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้กับประชาชนเข้ามามีบทบาทหรือเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาและร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาลตำบลสันโป่ง หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นการพัฒนาการเมืองที่มีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง

4.2.2 บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ นั้น ประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนสูงขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เช่น เทศบาลตำบลสันโป่งมีการส่งเสริมและการฝึกอบรมทั้งในและนอกภาคเกษตรกรรม, การอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการพัฒนาอาชีพ, การสนับสนุนงบประมาณให้กับกลุ่มอาชีพต่างๆ ในพื้นที่ สำหรับบทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้แทนนักการเมืองระดับท้องถิ่น ผู้นำองค์กรชุมชน ได้กล่าวถึงบทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหา ดังผู้ให้ข้อมูลที่กล่าวว่า

ผู้ให้ข้อมูลที่ที่เป็นผู้นำฝ่ายการเมือง มีการดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่า 10 ปี ให้ข้อมูลว่า บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่ง ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ คือการเสริมสร้างรายได้ให้กับประชาชน หรือการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ในการพัฒนาแต่ละด้าน

ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน และเทศบาลเองจะต้องดำเนินโครงการที่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือตามภารกิจที่กฎหมายระบุไว้ ซึ่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลสันโป่งนั้น มีการดำเนินโครงการที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ เช่น โครงการเสริมสร้างอาชีพสำหรับกลุ่มสตรีแม่บ้าน การลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร และการส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า

“ในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจถือเป็นนโยบายหลักของเทศบาลตำบลสันโป่งที่จะพัฒนา ให้ประชาชนในพื้นที่สามารถสร้างรายได้ทั้งอาชีพหลัก และเสริมสร้างอาชีพรองให้กับประชาชน ซึ่งในส่วนของกรอบอาชีพหลัก ทางเทศบาลตำบลสันโป่งก็ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงถนนในพื้นที่การเกษตรเพื่อให้ประชาชนสามารถนำผลผลิตออกมาจำหน่ายได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การขุดลอกลำเหมืองเพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องของน้ำสำหรับการเกษตร เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันเทศบาลตำบลสันโป่งพยายามที่จะสร้างสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เช่น การผลิตน้ำพริกแก้วทราย การตัดเย็บเสื้อผ้าพื้นเมือง ซึ่งมีสินค้าของตำบลสันโป่งหลายประเภทที่ได้มาตรฐานและเป็นสินค้า OTOP ประจำตำบล”

(ฝ่ายการเมือง, 5 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้พบ **ปัญหาและอุปสรรค** ของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการกระบวนการพัฒนา ขั้นตอนตามระเบียบ กฎหมาย ซึ่งการดำเนินโครงการแต่ละโครงการจะต้องบัญญัติไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และบรรจุไว้ในงบประมาณ ซึ่งการทำงานอาจจะล่าช้า และประเด็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ งบประมาณของท้องถิ่น ไม่ครอบคลุมหรือเท่าเทียมกันในการพัฒนาแต่ละด้าน ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น และได้เสนอแนวทางในการแก้ไข คือ เทศบาลตำบลสันโป่งต้องมีการพัฒนาหรือการดำเนินโครงการในการพัฒนาแต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่

ผู้ให้ข้อมูลอีกกลุ่มหนึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายประจำ ระดับการศึกษาในระดับปริญญาโท และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี ทั้งหมด ได้ให้ข้อมูลว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญนอกจากเทศบาลตำบลสันโป่งแล้ว ผู้นำชุมชน ประชาชน เจ้าหน้าที่ของเทศบาล ย่อมมีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบายของผู้บริหารสู่การปฏิบัติ สำหรับเทศบาลตำบลสันโป่งแล้วบทบาทในการดำเนินการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน คือ ในฐานะที่เป็นผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐ ที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำ การสร้างความเข้าใจอันดีในนโยบายรัฐบาลด้านเศรษฐกิจ โครงการหรือกิจกรรมสำหรับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ได้ดำเนินการ ในด้านการส่งเสริมอาชีพ ได้แก่ การส่งเสริมอาชีพและยกระดับรายได้ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการ

ประกอบอาชีพ การสนับสนุนกลุ่มอาชีพ นอกจากนั้นยังเน้นหนักในด้านการบำรุงรักษา ขุดลอก แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ สอดคล้องกับข้อความต้องการ ของชุมชน โดยการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวคิด ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของชุมชน ด้วย ส่วนกิจกรรมพัฒนาชุมชนที่ผู้นำชุมชน ได้ดำเนินการเป็นส่วนน้อย ดังข้อมูลที่ฝ่ายข้าราชการกล่าว ว่า

“การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เทศบาลตำบลสันโป่งยังมีบทบาทน้อย และต้องมีการพัฒนาด้าน เศรษฐกิจให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองมากที่สุด ประกอบกับ ประชาชนในพื้นที่ตำบลสันโป่งส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ความสนใจในเรื่องของการ พัฒนายังมีน้อย เพราะประชาชนจะให้ความสนใจในเรื่องการประกอบอาชีพหลัก ดังนั้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจจำต้องให้ระยะเวลาและการสร้างเครือข่ายการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หรืออาจจะต้องมีการ พัฒนาในกลุ่มอาชีพที่ประชาชนให้ความสนใจ รวมทั้งมีการวางแผนการตลาดหากมีการส่งเสริม อาชีพนั้นๆ ควบคู่ไปด้วย”

(ฝ่ายข้าราชการประจำ, 30 สิงหาคม 2558 : สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี ได้ให้ข้อมูลว่า การ พัฒนาด้านเศรษฐกิจนั้น หากเทศบาลตำบลสันโป่งมีนโยบายในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรมมากขึ้น จะส่งผลกระทบต่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน ประสบความสำเร็จมากขึ้น เนื่องจากกระบวนการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันโป่ง มีการเร่งรัดพัฒนา ชุมชน โดยการส่งเสริมโครงการหรือกิจกรรมด้านต่างๆ แต่ไม่ยอมสร้างความเข้าใจกับชุมชนอย่าง แท้จริง ประเด็นเหล่านี้ เป็นการหวังผลข้างเดียวจากทางเทศบาล ซึ่งเทศบาลควรช่วยประสาน หน่วยงานราชการอื่นๆ โดยเฉพาะภาคเอกชนมาร่วมมือกันทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ การให้ความรู้ ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย และควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ดังประธานกลุ่มสตรีกล่าวว่า

“การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดรายได้นอกเหนือจากการประกอบ อาชีพหลัก เทศบาลตำบลสันโป่งยังมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจไม่มากเท่าที่ควร นอกจากนี้แล้วการ พัฒนาด้านเศรษฐกิจ จะต้องเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและครบวงจร เช่น การส่งเสริมอาชีพตัดเย็บ เสื้อผ้า จะต้องมิตลาดรองรับสินค้าให้กับกลุ่มอาชีพดังกล่าวเป็นต้น นอกจากนี้แล้วการพัฒนาด้านนี้ จะต้องเป็นความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง จึงจะประสบความสำเร็จ”

(ประธานกลุ่มสตรี, 6 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้นำกลุ่มองค์กรชุมชน ดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลว่า การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มองว่า การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดรายได้ นอกเหนือจากการประกอบอาชีพหลัก แต่เทศบาลตำบลสันโป่งยังมีบทบาทในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจไม่มากเท่าที่ควร นอกจากนี้แล้วการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ จะต้องเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและครบวงจร การสร้างรายได้ให้กับประชาชน ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการร่วมกันระหว่าง ผู้นำชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้นำชุมชนช่วยเหลือในกระบวนการสร้างกลุ่มอาชีพและเครือข่ายด้านอาชีพต่างๆ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสนับสนุนเรื่องงบประมาณและองค์ความรู้ ตลอดจนการสร้างหลักประกันให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมให้กับประชาชน และหากเกิดการมีส่วนร่วมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจประชาชนในท้องถิ่นก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังคำกล่าวของผู้ใหญ่บ้านที่ว่า

“บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ไม่เพียงแต่เป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชนเท่านั้น จะต้องสร้างหลักประกันให้กับประชาชนในท้องถิ่นไปพร้อมๆ กัน เช่น การส่งเสริมให้ประชาชนมีเงินออม หรือการจัดสวัสดิการชุมชน เป็นต้น”

(ผู้ใหญ่บ้าน, 6 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

ในการแสดงบทบาทการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลสันโป่ง มีปัญหาและอุปสรรค คือ ผู้ให้ข้อมูลอธิบายว่า ประการแรกเนื่องด้วยด้วยกลุ่มองค์กรต่างๆ ในชุมชน เช่นกลุ่มเยาวชนในตำบลส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้ามาร่วมกิจกรรมกับทางเทศบาลตำบลสันโป่งจัดขึ้น เนื่องจากติดภาระหน้าที่ที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน และต้องเดินทางไปเรียนในตัวจังหวัด เทศบาลตำบลสันโป่ง ควรดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยการจัดกิจกรรมหรือดำเนินโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและควรสนับสนุนงบประมาณ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถมีทุนสำรองในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอาชีพแต่ละหมู่บ้าน และควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมที่เทศบาลจัดขึ้นให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวประชาชนเองก็ต้องให้ความสำคัญและสร้างวินัยในการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เนื่องจากปัจจุบันประชาชนใช้จ่ายอย่างไม่ประหยัด ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า

“บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะใช้สถานที่วัดเป็นที่จัดกิจกรรมของหมู่บ้าน หรือตำบลอยู่แล้ว แต่ประชาชนก็ยังให้ความสนใจน้อย ดังนั้น เทศบาลตำบลสันโป่งจึงจะต้องใช้เวลาในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจนั้นไม่เพียงแต่เป็นการสร้างรายได้เพียงอย่างเดียว การส่งเสริมการออม หรือแม้กระทั่งการสร้างลักษณะนิสัยให้เด็กและเยาวชนรู้จักคุณค่าของเงิน ที่บิดามารดาใช้หยาดเหงื่อแรงกายหามา ก็

ถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ เช่นกัน หรือแม้กระทั่งการลดความฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายอย่างพอดี มีเหลือเก็บ ไม่สร้างภาระหนี้สินให้กับครอบครัว การหยุดซึ่งอบายมุขต่างๆ ก็เป็นสิ่งที่สามารถลดรายจ่ายได้เช่นกัน เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องแสดงบทบาทในการสร้างองค์ความรู้ให้ชาวบ้านตระหนักคิดในหลายช่องทางวิธี ให้ได้มาซึ่งความเป็นอยู่อย่างพอเพียงให้มากขึ้น และต่อเนื่อง”

(เจ้าคณะตำบล, 7 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ผู้ให้ข้อมูลอธิบายอีกว่าเทศบาลตำบลสันโป่งควรมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ตรงประเด็นว่า จะต้องวิเคราะห์ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วจะต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูล รายได้ครัวเรือนที่แท้จริงและเป็นปัจจุบัน ว่าฐานะทางครอบครัวโดยรวมของประชาชนในตำบลมีลักษณะเป็นอย่างไร ฐานะดี ฐานะปานกลาง หรือยากจน เป็นต้น ทำให้เทศบาลสามารถกำหนดกิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับประชาชนในแต่ละหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2.3 บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม

ในประเด็น การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความสามัคคีกัน และประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นยังคงดำรงอยู่สืบไป เช่น เทศบาลตำบลสันโป่งดำเนินการบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม, มีการอนุรักษ์สืบสานประเพณีท้องถิ่น, การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น, การสนับสนุนให้ประชาชนมีกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น การสงฆ์พระธาตุ การบวชบรรพชาภาคฤดูร้อน ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม นั้นผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญ ประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไข ผู้ศึกษาได้รับผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลเป็นฝ่ายผู้นำชุมชนในด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี อธิบายว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม รวมถึงการป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การแก้ไขปัญหาเสพติด ซึ่งปัจจุบันปัญหาเสพติดแพร่ขยายเข้าสู่พื้นที่ตำบลสันโป่งอย่างรวดเร็ว ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องแสดงบทบาทในการออกมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้มากขึ้น เช่น การส่งเสริมด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ การอุดหนุนงบประมาณให้กับสภาวัฒนธรรมเพื่อดำเนินโครงการเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนและเยาวชนหันมาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ต้องใช้องค์กรที่เป็นภาคร่วมในการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น ดังการให้ข้อมูลที่ว่า

“การพัฒนาด้านสังคม และวัฒนธรรมนั้น เทศบาลตำบลสันโป่งควรมีบทบาทในการสร้างแรงจูงใจหรือนวัตกรรมในการพัฒนาด้านสังคม เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันพัฒนาและแก้ไขปัญหา และกระตุ้น รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งนี้ความสำเร็จในการพัฒนาจะต้องขึ้นอยู่กับ นโยบาย คน เงิน และการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง”

(ประธานสภาวัฒนธรรม, 8 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

ประเด็นนี้พบปัญหาและอุปสรรค คือ เทศบาลตำบลสันโป่งยังมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง และประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนไม่มีเวลาไปร่วมกิจกรรม และผู้ให้ข้อมูลบางคนเห็นว่าเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้แสดงบทบาทในการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม **แนวทางในการแก้ไขปัญหา** คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสร้างองค์ความรู้ และความเข้าใจให้กับผู้นำชุมชนเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในฝ่ายของผู้นำชุมชน ตำแหน่งประธานกลุ่มเยาวชน ดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี ให้ข้อมูลว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงแต่การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพียงเท่านั้น ที่จะต้องทำควบคู่การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ประเพณีท้องถิ่น จากผลการศึกษาของข้อมูล ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพบกับปัญหา คือ ภายใต้อิทธิพลความทันสมัยของเทคโนโลยี การสื่อสาร และระบบสารสนเทศ ความหลากหลายและความเจริญที่เข้ามาในชุมชน โดยที่ชุมชนปรับตัวไม่ทัน ทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับชุมชน โดยเฉพาะเยาวชน ซึ่งจะให้ความสนใจในเรื่องของเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์ เกมส์ หรือการพนันออนไลน์ สิ่งยั่วยุที่มีพร้อมกับความทันสมัยดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาสังคมในชุมชนขึ้น ทำให้เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวทางในการพัฒนา ในด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมท้องถิ่นยังคงอยู่ และมีการสืบทอดถึงลูกหลานในตำบล ดังคำกล่าวของประธานกลุ่มเยาวชนที่ว่า

“ในนามของกลุ่มเยาวชนมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาด้านประเพณี และวัฒนธรรมที่เทศบาลตำบลสันโป่งจัดขึ้น แต่สมาชิกกลุ่มเยาวชนในตำบล ยังเข้าไปมีส่วนร่วมน้อยมากเนื่องด้วยเวลา และความสนใจ ซึ่งกลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีการสื่อสาร เกมส์ออนไลน์ เป็นส่วนใหญ่ และมองว่าการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่”

(ประธานกลุ่มเยาวชน, 7 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

และคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า

“สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มองว่าเป็นเรื่องของการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในการพัฒนาและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลสันโป่ง เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องชักจูงให้ประชาชน

ทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนา ตั้งแต่เริ่มแรกของการวางแผน การเสนอ ปัญหา ความต้องการ การเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ด้วยกัน”

(ผู้ใหญบ้าน, 6 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

บทบาทสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการพัฒนาครอบคลุมในทุกด้าน ทั้ง ความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิต การศึกษา สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนการคงไว้ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ของ เทศบาลที่ปรากฏในพระราชบัญญัติเทศบาล และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการการ กระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ให้ท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้ ประชาชน ดังนั้นบทบาทการพัฒนาด้านสังคมวัฒนธรรมจึงกลายเป็นหน้าที่หลักขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และตรวจสอบการทำงานของคณะผู้บริหาร โดยสภาท้องถิ่น ซึ่งจำต้องพบ ปัญหาอุปสรรค คือผู้ให้ข้อมูลอธิบายว่า สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของ ความร่วมมือจากประชาชน และการประชาสัมพันธ์ การสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน รวมทั้ง ความรู้ความสามารถของสมาชิกสภาท้องถิ่น ประกอบด้วยกัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีแนวทางการแก้ไข ต้องใช้ระยะเวลาเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่เคยชินกับการที่มีหน่วยงานรัฐมาช่วยเหลือตลอดเวลา หรือที่เรียกว่าการพัฒนาแบบ บนลงล่าง ผลเสียคือประชาชนเคยชินกับแนวทางการพัฒนาดังกล่าว จึง รอเพียงความช่วยเหลือเพียงอย่างเดียว มากกว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา แนว ทางแก้ไขปัญหา คือ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับบทบาทการทำงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ประชาชนรับทราบและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดย จะต้องใช้ผู้นำองค์กรชุมชนเป็นสื่อกลางในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาและการแสดง บทบาทการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.2.4 การพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมาของเทศบาลตำบลสันโป่งสามารถแก้ไขปัญหาและ ตอบสนองความต้องการของประชาชน

ในการพัฒนาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนอง ความต้องการของประชาชนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมากที่สุดภายใต้ระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับและงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ ซึ่งจะต้องพบกับปัญหาทั้งในระดับพื้นที่ งบประมาณ ระยะเวลาทำให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการพัฒนาในหลายๆด้าน ไปพร้อมๆ กัน

ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายผู้นำชุมชน ที่เป็นประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำตำบลสันโป่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมากกว่า 5 ปี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงแต่ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมแต่ยังมีหน้าที่สำคัญในกระบวนการพัฒนาที่สร้างบทบาทให้กับเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนา ดังการให้ข้อมูลที่ว่า

“บทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนานั้น เทศบาลตำบลสันโป่งมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน โดยเฉพาะการใช้ตัวแทนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นตัวแทนในการดำเนินโครงการ เช่น ให้ อสม. เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ หรือกิจกรรมทางศาสนา ที่หมู่บ้านจัดขึ้น ดังนั้นเห็นว่าเทศบาลตำบลสันโป่งมีบทบาทเป็นอย่างมากในการพัฒนาในด้านสังคมและวัฒนธรรม”
(ประธาน อสม., 7 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

ในกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนจะต้องมีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้เทศบาลตำบลสันโป่งไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในทุกประเด็นปัญหาเนื่องด้วยงบประมาณ ระเบียบ กฎหมายที่ไม่สามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งมีหน่วยงานที่คอยตรวจสอบ กำกับดูแล การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังการให้ข้อมูลของฝ่ายข้าราชการประจำที่ว่า

“ในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นไม่เพียงแต่การพัฒนาในด้านต่างๆที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนนั้น องค์กรท้องถิ่นจะต้องดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย เช่น เมื่อประชาชนประสบปัญหาอภคิภัยเกิดขึ้นเพียง 1 หลัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ความช่วยเหลือในบางสิ่งที่ระเบียบกฎหมายกำหนดเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้ตามความต้องการ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้หาแนวทางเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านอื่นๆ เช่น การประชาสัมพันธ์หรือการขอความอนุเคราะห์ให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามาช่วยเหลือ ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลา”
(ฝ่ายข้าราชการประจำ, 30 สิงหาคม 2558 : สัมภาษณ์)

ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายผู้นำชุมชน มีการแสดงความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องมีการสนับสนุนงบประมาณให้กับหมู่บ้านหรือองค์กรชุมชนในการพัฒนาหรือการดำเนินโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่เทศบาลไม่สามารถดำเนินการเองได้ เพียงแต่ให้การสนับสนุนงบประมาณเท่านั้น ดังการการให้ข้อมูลของผู้ใหญ่บ้านที่ว่า

“เทศบาลตำบลสันโป่งจะต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อให้แต่ละหมู่บ้านดำเนินโครงการหรือกิจกรรมของแต่ละหมู่บ้าน ให้มากขึ้น เช่นการจัดกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นของหมู่บ้านมีตลอดทั้งปี

เริ่มตั้งแต่ การทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ วันสำคัญทางศาสนา งานประเพณีปอยหลวง ประเพณี
สลากภัต ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง เป็นต้น ดังนั้นงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญในการ
ดำเนินกิจกรรมต่าง ซึ่งเทศบาลไม่จำเป็นต้องเข้ามาดำเนินการเอง”

(ผู้ใหญ่บ้าน, 6 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด โดยแยกในแต่ละประเด็น พบว่ากลุ่ม
ผู้ให้ข้อมูลแต่ละฝ่ายที่แสดงทัศนคติต่อบทบาทของเทศบาลตำบลสันโป่งในการพัฒนาด้านการเมือง
ด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม และทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อ
การพัฒนา รวมไปถึงการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของ
ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสันโป่ง ตามประเด็นที่ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้โดยจะมีการอภิปรายผล
การศึกษาในบทต่อไป

4.2.5 ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล สำหรับการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันโป่ง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มีข้อเสนอแนะในการพัฒนาของ
เทศบาลตำบลสันโป่ง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. เทศบาลตำบลสันโป่ง ควรส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่ง
การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนา แบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะจาก
ประชาชน การจัดทำประชาคม จึงเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และ ร่วม
ปฏิบัติของคนในชุมชน เพื่อรับทราบความต้องการ และ ปัญหาที่แท้จริงของคนในชุมชน

2. เทศบาลตำบลสันโป่ง ควรมีการประสานความร่วมมือ กับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้เกิดความร่วมมือ หรือเกิดการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ
หน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น สถาบันทางการศึกษาที่สนับสนุนข้อมูลทาง
วิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน รวมทั้งให้เกิดบูรณาการในการบริหารจัดการในพื้นที่ เพื่อลดความ
ซ้ำซ้อน สนับสนุนงานซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่น

3. เทศบาลตำบลสันโป่ง ควรหาแนวทางในการสนับสนุนงบประมาณให้แก่ประชาคม
องค์กรประชาชน ในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการหรือการพัฒนา โดยใช้
ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดย
ไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของหรือการดำเนินการแทน